

บทที่ 5

สรุปผลการทดลองและข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการทดลอง

การศึกษาปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด ผลผลิตของสารสกัด ความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ และปริมาณไซนารินของตัวอย่างอาร์ติโชกสด สายพันธุ์อิมพีเรียลสตาร์ที่เพาะปลูกในพื้นที่เพาะปลูก 4 แห่งของมูลนิธิโครงการหลวง จังหวัดเชียงใหม่ (ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงวัดจันทร์, ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงหนองหอย, ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แฮ และสถานีเกษตรหลวงอ่างขาง) พบว่า ส่วนใบอาร์ติโชกมีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดอยู่ในช่วง 3.07-4.04 g CA /100 g d.w. และมีความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ (IC_{50}) อยู่ในช่วง 0.16-0.38 mg d.w./ml สูงกว่าส่วนดอกและรากอาร์ติโชก โดยส่วนใบอาร์ติโชกจากศูนย์พัฒนาโครงการหลวงวัดจันทร์, ศูนย์พัฒนาโครงการหลวงแม่แฮ และสถานีเกษตรหลวงอ่างขางมีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมดเท่ากับ 4.04 ± 0.41 , 4.02 ± 0.03 และ 3.75 ± 0.04 g CA /100 g d.w. ตามลำดับ และความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระสูงสุด (IC_{50}) เท่ากับ 0.16 ± 0.01 , 0.16 ± 0.01 และ 0.20 ± 0.01 mg d.w./ml ตามลำดับ ในขณะที่ปริมาณสารไซนารินในส่วนรากอาร์ติโชกอยู่ในช่วง 1.17×10^{-2} - 2.22×10^{-2} g /100 g d.w. สูงกว่า ส่วนดอกและใบ ซึ่งปริมาณสารไซนารินสูงสุดพบในส่วนรากอาร์ติโชกจากศูนย์พัฒนาโครงการหลวงวัดจันทร์ (2.22×10^{-2} g /100 g d.w.) พิจารณาเลือกตัวอย่างใบและรากอาร์ติโชก เนื่องจากมีความเหมาะสมในการนำมาเป็นวัตถุดิบในการสกัดสารสกัด

จากการศึกษากระบวนการสกัดสารสกัดอาร์ติโชก ตัวทำละลายที่เหมาะสมในการสกัดคือ น้ำและเอทานอลร้อยละ 60 เมื่อใช้น้ำในการสกัดทำให้ได้สารสกัดที่มีปริมาณสารไซนารินสูง ในขณะที่การใช้เอทานอลร้อยละ 60 สารสกัดที่ได้มีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด และความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระสูง จากนั้นทำการศึกษาสภาวะอุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมสำหรับการสกัดสารสกัดจากอาร์ติโชก พบว่า ส่วนใบอาร์ติโชกเมื่อใช้เอทานอลร้อยละ 60 และน้ำในการสกัด อุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมในการสกัดคือ อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง และ 69.31 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 3 ชั่วโมง 13 นาที ตามลำดับ ส่วนของรากอาร์ติโชก

เมื่อใช้เวลานานร้อยละ 60 และน้ำในการสกัด อุณหภูมิและเวลาที่เหมาะสมในการสกัด คือ อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง

จากการทดสอบผลการทดลองในการสกัดรากอาร์ติโชกด้วยน้ำ พบว่า สารสกัดที่ได้มี ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด 3.20 ± 0.10 g CA /100 g d.w. ความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ (IC_{50}) 0.40 ± 0.01 mg d.w. /ml ปริมาณสารไซนาριν $1.43 \times 10^{-1} \pm 0.001$ g /100 g d.w. และ ผลผลิตของสารสกัดเท่ากับร้อยละ 23.10 $\pm$ 1.42 ซึ่งค่าจากการทดลองใกล้เคียงกับค่าจากการทำนาย มีความคลาดเคลื่อนน้อยกว่าร้อยละ 10 ดังนั้นสภาวะในการสกัดที่ใช้อุณหภูมิ 85 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมงจึงเหมาะสมต่อการสกัดรากอาร์ติโชกด้วยน้ำ จากนั้นนำสารสกัดอาร์ติโชกที่ได้มาผ่านกระบวนการทำให้เข้มข้น ภายใต้สภาวะสุญญากาศที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส พบว่า สารสกัดที่ได้มีคุณลักษณะทางเคมีคือ ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด 2.49 ± 0.02 g CA / 100 g extract ความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ (IC_{50}) 0.024 ± 0.01 mg extract /ml และปริมาณสารไซนาริน $1.20 \times 10^{-1} \pm 0.0001$ g /100 g extract

การพัฒนาแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชก โดยใช้แป้งข้าวโพดเป็น สารก่อให้เกิดฟิล์ม พบว่า อัตราส่วนของส่วนผสมที่เหมาะสมคือ ปริมาณสารสกัดจากอาร์ติโชกเข้มข้น แป้งข้าวโพดและซอร์บิทอลเท่ากับ 0.98, 0.52 และ 0.50 กรัม ตามลำดับ และส่วนผสมอื่น ได้แก่ กรดซิตริก น้ำมันเปปเปอร์มินต์ Sucralose และน้ำในอัตราส่วนร้อยละ 0.01, 0.70, 0.0070 และ 97.28 ตามลำดับ ขั้นตอนการผลิตฟิล์มเริ่มจากผสมแป้งข้าวโพด กรดซิตริกและซอร์บิทอลลงในน้ำ ให้ความร้อนจนมีอุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส จากนั้นทำการคนต่อไปเรื่อยๆ เพื่อให้ส่วนผสมเป็นเนื้อเดียวกันลดอุณหภูมิลงเหลือ 50 องศาเซลเซียสจึงผสมสารสกัดอาร์ติโชก กลิ่นรสเปปเปอร์มินต์ Sucralose และสีผสมอาหารคนให้เข้ากัน แล้วลดอุณหภูมิเหลือ 40 องศาเซลเซียส จึงขึ้นรูปฟิล์ม โดยเทลงบนพิมพ์ อบที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส นาน 12 ชั่วโมง เมื่อฟิล์มแห้งแล้วจึงแกะออกจากพิมพ์ นำไปวิเคราะห์คุณภาพต่างๆ พบว่า ผลิตภัณฑ์แผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจาก อาร์ติโชกเข้มข้นที่ได้มีความหนา 23.10 ± 4.56 ไมครอน มีความชื้นร้อยละ 7.44 ± 0.95 และค่า a_w เท่ากับ 0.484 ± 0.10 เวลาแตกกระจายตัวและค่าการละลายเท่ากับ 8.51 ± 0.50 นาที และ 56.00 ± 6.08 วินาที ตามลำดับ เมื่อทำการประเมินทางประสาทสัมผัสกับผู้บริโภค (N=200) ในด้านสี กลิ่นรส เปปเปอร์มินต์ ความหวาน รสชาติโดยรวม การละลาย และความชอบโดยรวม เท่ากับ 5.92 ± 0.96 , 4.82 ± 1.57 , 5.53 ± 1.20 , 5.66 ± 0.90 , 4.09 ± 1.65 , 5.26 ± 1.37 และ 5.02 ± 0.82 คะแนน ซึ่งผู้บริโภคให้ คะแนนความชอบอยู่ในเกณฑ์ไม่ชอบเล็กน้อยจนถึงเฉยๆ จากผลการทดลองดังกล่าว เพื่อปรับปรุง คุณลักษณะของแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชก ทำการทดลองทดแทนแป้งข้าวโพด ด้วยมอลโทเดกซ์ทริน โซเดียมอัลจิเนต และ Microcrystalline cellulose ปริมาณ 1.76, 0.68 และ

0.34 กรัม โดยใช้ส่วนผสมของวัตถุดิบดังนี้ กรดซิตริก น้ำมันเปปเปอร์มินต์ Sucralose สารสกัดจากอาร์ติโชกเข้มข้น ซอร์บิทอล และน้ำ 0.0090, 0.68, 0.0068, 0.98, 0.49 และ 95.07 กรัม ตามลำดับ ทำการขึ้นรูปฟิล์มนำไปวิเคราะห์คุณภาพ พบว่า ฟิล์มละลายเร็วจากมอลโทเดกซ์ทริน โซเดียมอัลจิเนต และ Microcrystalline cellulose มีความหนา 27.00 ± 4.50 ไมครอน, มีความชื้นร้อยละ 6.90 ± 0.58 และค่า a_w เท่ากับ 0.472 ± 0.02 เวลาแตกกระจายตัวและค่าการละลายเท่ากับ 3.35 ± 0.44 นาที และ 34.00 ± 6.13 วินาที ตามลำดับ ซึ่งใน 1 แผ่นของฟิล์มจะมีปริมาณสารไซนารินจากการวิเคราะห์ด้วยเครื่องโครมาโทกราฟีของเหลวสมรรถนะสูงเท่ากับ 0.07 ± 0.01 มิลลิกรัม (น้ำหนักของฟิล์ม 1 แผ่น เท่ากับ 0.039 กรัม)

เมื่อทำการประเมินทางประสาทสัมผัสกับผู้บริโภค (N=200) ในด้านสี กลิ่นรสเปปเปอร์มินต์ ความหวาน รสชาติโดยรวม การละลาย ความชอบโดยรวม และความรู้สึกหลังกลืนเท่ากับ 6.12 ± 1.14 , 6.07 ± 0.72 , 5.11 ± 1.04 , 5.62 ± 1.00 , 6.02 ± 1.09 , 5.96 ± 0.96 และ 6.06 ± 1.23 คะแนน ซึ่งผู้บริโภคให้คะแนนความชอบต่อผลิตภัณฑ์แผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชกอยู่ในเกณฑ์เฉยๆ จนถึงชอบเล็กน้อย

5.2 ข้อเสนอแนะ

1. การให้ความสำคัญกับวัตถุดิบที่ใช้ในการสกัดสารสกัดถือว่าเป็นสิ่งสำคัญ ควรมีการควบคุมคุณภาพของวัตถุดิบ กรณีที่ใช้วัตถุดิบ ซึ่งมีรายงานการวิจัยกล่าวถึงสภาวะการเก็บอาร์ติโชกสด อุณหภูมิ ระยะเวลาในการเก็บมีผลต่อองค์ประกอบทางเคมีของสารประกอบฟีนอลิก ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างของสารประกอบฟีนอลิก หรือปริมาณของสารประกอบฟีนอลิกบางชนิดอาจลดลงได้ (Gil-Izquierdo *et al.*, 2001)

2. การเตรียมวัตถุดิบมีผลต่อกระบวนการสกัด การใช้อุณหภูมิสูงในการอบอาร์ติโชก ทำให้มีการสูญเสียสารประกอบฟีนอลิกได้ จากข้อมูลของ Nichiforesco and Coucou, 1970 กล่าวถึงการใช้อุณหภูมิที่สูงในการอบวัตถุดิบ เช่น 60 องศาเซลเซียส ทำให้มีการสูญเสีย Caffeoylquinic acid ถึง ร้อยละ 94 และฟลาโวนอยด์ถึงร้อยละ 84

3. ในการทดลองนี้ได้วิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด และสารไซนารินของตัวอย่างอาร์ติโชกในพื้นที่ส่งเสริมการเพาะปลูกของโครงการหลวง จังหวัดเชียงใหม่ ผลของทั้ง

สองค่าน้อยกว่าเมื่อเทียบกับอาร์ติโชกที่เพาะปลูกและทำการวิจัยในต่างประเทศ มีสาเหตุมาจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้

3.1 ปัจจัยทางด้านวัตถุดิบอาร์ติโชก ความแตกต่างของวัตถุดิบ ตั้งแต่สายพันธุ์ วิธีการเพาะปลูก สภาพแวดล้อม ในประเทศไทยได้มีการวิจัยเกี่ยวกับการเพาะปลูกอาร์ติโชก โดยศึกษาปัจจัยทางกายภาพ เช่น ปริมาณดอกอาร์ติโชกที่ได้ (ผลผลิต) ขนาดของดอก การเจริญของต้นอาร์ติโชก เป็นต้น แต่ไม่มีการศึกษาถึงสภาวะการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวต่อองค์ประกอบทางเคมีในอาร์ติโชกที่เพาะปลูกในประเทศไทย หากต้องการให้สารสกัดมีสารประกอบฟีนอลิกและไซนาρινสูง อาจจะต้องมีการทำวิจัยในเรื่องนี้เฉพาะเรื่อง

3.2 ปัจจัยจากวิธีการศึกษาอย่างวิธีการสกัดและวิเคราะห์ปริมาณสารประกอบฟีนอลิกและสารไซนารินของงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เมื่อเปรียบเทียบกับอาร์ติโชกที่ผลิตในต่างประเทศมีความแตกต่างกัน ทำให้ยากต่อการอ้างอิงเปรียบเทียบ

4. หลังกระบวนการสกัดสารสกัดจากอาร์ติโชก จะเหลือกากของอาร์ติโชกเป็นจำนวนมาก เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในต่างประเทศได้มีการศึกษากระบวนการสกัดซ้ำ ในงานวิจัยนี้ได้ทดลองศึกษากระบวนการสกัดซ้ำรอบที่สอง พบว่าสารสกัดที่ได้มีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด ค่าความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระและปริมาณสารไซนารินต่ำกว่าเป็นสองเท่าของการสกัดสารสกัดจากอาร์ติโชกในรอบแรก คือ 1.02 ± 0.02 g CA /100 g d.w. 0.73 ± 0.08 mg d.w. /ml และ $0.62 \times 10^{-2} \pm 0.001$ g /100 g d.w ตามลำดับ ส่วนการสกัดซ้ำในรอบที่สาม สารสกัดที่ได้มีปริมาณสารประกอบฟีนอลิกทั้งหมด ค่าความสามารถในการต้านอนุมูลอิสระ และปริมาณสารไซนารินน้อยมาก ผลที่ได้ อาจพิจารณาการสกัดซ้ำ เพื่อให้ได้สารสกัดที่มีสารประกอบฟีนอลิกและสารไซนารินสูง

ส่วนกากที่เหลือจากกระบวนการสกัด สามารถนำไปแปรรูปเป็นอาหารสัตว์กักไยเพื่อใช้ในการผลิตอาหารเสริม ซึ่งจะช่วยลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการกำจัดกากของเสีย รวมทั้งเป็นการใช้ประโยชน์จากพืชได้อย่างคุ้มค่า

5. การพัฒนาผลิตภัณฑ์แผ่นฟิล์มละลายเร็ว ในการทดลองนี้ได้ใช้วิธีขึ้นรูปฟิล์มแบบ Casting พบว่า ปริมาณผลผลิตต่ำต่อกระบวนการผลิต 1 ครั้ง และคุณภาพของผลิตภัณฑ์ไม่สม่ำเสมอ ในการผลิตเชิงอุตสาหกรรมควรมีการออกแบบเครื่องมือที่ใช้ในการขึ้นรูปที่เหมาะสม เช่น เครื่องขึ้นรูปฟิล์มแบบ Extrusion และตู้อบลมร้อนขนาดใหญ่ เป็นต้น

6. เนื่องจากมีข้อจำกัดในราคา และแหล่งจำหน่ายของสารก่อให้เกิดฟิล์มที่จะนำมาใช้ในการทดลองนี้ ทำให้ฟิล์มละลายเร็วที่ได้ในการทดลองนี้มีคุณสมบัติและคุณลักษณะไม่สามารถเทียบเท่ากับฟิล์มละลายเร็วที่วางจำหน่ายตามท้องตลาด แนวทางในการวิจัยต่อไปควรรหาสารก่อให้เกิดฟิล์มหลายชนิดที่สามารถหาซื้อได้ง่ายและมีราคาถูก เพื่อนำมาทดลองขึ้นรูป วิเคราะห์ค่าคุณภาพต่างๆ ของผลิตภัณฑ์ที่ได้เพื่อการเปรียบเทียบ และให้ได้ผลิตภัณฑ์แผ่นฟิล์มละลายเร็วที่มีความเหมาะสม สามารถทำการผลิตเชิงอุตสาหกรรมได้

7. การคำนวณต้นทุนการผลิตผลิตภัณฑ์แผ่นฟิล์มละลายเร็ว ในงานวิจัยนี้ใช้สารสกัดจากอาร์ติโชกเข้มข้นต่อกระบวนการผลิตเท่ากับ 0.735 กรัม ซึ่งได้จากการสกัดจากอาร์ติโชก 50 กรัม ส่วนต้นทุนของวัตถุดิบ อุปกรณ์ และเครื่องจักรอื่นๆ ในการผลิตแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชกดังตารางที่ 5.1 และ 5.2

ตาราง 5.1 การคำนวณต้นทุนวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชก

วัตถุดิบที่ใช้	ต้นทุนต่อ กิโลกรัม (บาท)	จำนวนที่ใช้ใน กระบวนการผลิต (กรัม)	ต้นทุนต่อ กระบวนการผลิต (บาท)
รากอาร์ติโชก	15	50	0.75
น้ำบริโภคน้ำ	0.50	747.54	1.125
มอลโทเดกซ์ทริน	190	0.88	0.167
ซอร์บิทอล	120	0.25	0.030
Microcrystalline cellulose	285	0.17	0.048
กรดซิตริก	90	0.0045	0.000405
Sucralose	18,000	0.0034	0.061
น้ำมันเปปเปอร์มินต์	1111.11	0.34	0.378
สีผสมอาหารสีฟ้า	535.71	0.00001	0.00000536
รวมต้นทุนต่อผลิตภัณฑ์ 0.93 กรัม			2.56

จากการคำนวณต้นทุนในการผลิตต่อผลิตภัณฑ์ 0.93 กรัม (เท่ากับจำนวนแผ่นฟิล์มละลายเร็ว 24 แผ่น ต่อ 1 บรรจุภัณฑ์) จะเท่ากับ 2.56 บาท ส่วนบรรจุภัณฑ์ที่ใช้ในการบรรจุผลิตภัณฑ์นี้จะใช้ตลับพลาสติกพร้อมกับ Blister pack ราคาต้นทุนประมาณ 10 บาท รวมเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์แผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชกเท่ากับ $2.56+10 = 12.56$ บาท

ตาราง 5.2 ต้นทุนจากอุปกรณ์ และเครื่องมือในการผลิตแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชก

อุปกรณ์และเครื่องมือ	ต้นทุนต่อชั่วโมง (บาท)	ระยะเวลาที่ใช้ (นาที)	ต้นทุนต่อ กระบวนการผลิต (บาท)
เครื่อง Water bath shaker (ค่าไฟฟ้า)	5.60	60	5.60
ตู้อบลมร้อน (ค่าไฟฟ้า)	7.47	1620	201.69
เครื่องระเหยสุญญากาศแบบ หมุนเหวี่ยง (ค่าไฟฟ้า)	9.21	180	27.63
เตาแก๊ส (ค่าแก๊ส)	16.07	60	16.07
รวมต้นทุนต่อกระบวนการผลิต 1 ครั้ง			250.99

สำหรับต้นทุนที่เกิดจากอุปกรณ์ และเครื่องมือในการผลิต คำนวณจากค่าใช้จ่ายต่อระยะเวลาในการผลิต ไม่ได้คำนวณต่อปริมาณการผลิต เนื่องจากการผลิตในระดับการทดลอง ทำให้ต้นทุนที่ได้มีราคาเฉลี่ยต่อหน่วยค่อนข้างสูง หากต้องการลดต้นทุนในส่วนนี้ต้องผลิตผลิตภัณฑ์ในปริมาณมากขึ้นต่อกระบวนการผลิต 1 ครั้ง

8. ปริมาณการบริโภคแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชก

จากข้อมูลการสำรวจปริมาณสารประกอบฟีนอลิกในผลิตภัณฑ์อาหารเสริมและยาจากอาร์ติโชกทั้งหมด 12 ตัวอย่างที่วางจำหน่ายตามท้องตลาด (Schütz *et al.*, 2006a) พบว่า

ผลิตภัณฑ์ Capsule 2 ตัวอย่าง ปริมาณที่แนะนำให้บริโภคใน 1 วันเท่ากับ 3 Capsule ผู้บริโภคจะได้รับปริมาณสารไอซนาริน อยู่ในช่วง 0.39-3.60 มิลลิกรัมต่อ 1 วัน

ผลิตภัณฑ์ Dragée (ผลิตภัณฑ์ที่มีลักษณะเป็นเม็ดเคลือบด้วยน้ำตาล ใช้สำหรับอมหรือเคี้ยว) 8 ตัวอย่าง ปริมาณที่แนะนำให้บริโภคใน 1 วันเท่ากับ 1-3 Dragée ผู้บริโภคจะได้รับปริมาณสารไอซนาริน อยู่ในช่วง 0.13-5.00 มิลลิกรัมต่อ 1 วัน

ผลิตภัณฑ์ Tablet 2 ตัวอย่าง ปริมาณที่แนะนำให้บริโภคใน 1 วันเท่ากับ 1-2 Tablet ผู้บริโภคจะได้รับปริมาณสารไอซนาริน อยู่ในช่วง 0.61-1.64 มิลลิกรัมต่อ 1 วัน

เมื่อเปรียบเทียบกับ การทดลอง พบว่า ใน 1 แผ่นของแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชกมีปริมาณสารไอซนารินจากการวิเคราะห์ด้วยเครื่องโครมาโทกราฟีของเหลวสมรรถนะสูง เท่ากับ 0.07 ± 0.01 มิลลิกรัม (น้ำหนักของฟิล์ม 1 แผ่น เท่ากับ 0.039 กรัม) ดังนั้นผู้บริโภครบริโภคแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชกประมาณ 3 แผ่นต่อวัน ซึ่งจะได้สารไอซนาริน 0.21 มิลลิกรัมต่อวัน โดยปริมาณสารไอซนารินที่ผู้บริโภครจะได้รับจากการบริโภคแผ่นฟิล์มละลายเร็วผสมสารสกัดจากอาร์ติโชกอยู่ในช่วงของปริมาณสารไอซนารินจากงานวิจัยดังกล่าว